

اثر تجویز توأم خوراکی رتینوئیک اسید و لسیتین بر یادگیری فضایی موشهاي صحرایی نر بالغ نژاد NMRI در دستگاه ماز T-شکل

آفرینش خاکی محمد رضا^۱، معاضدی احمدعلی^۲، عباس نژاد مهدی^۱

^۱ دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده علوم، بخش زیست‌شناسی

^۲ دانشگاه شهید بهشتی کرمان، دانشکده علوم، بخش زیست‌شناسی

چکیده

مطالعات نشان می‌دهد که لسیتین (Lc) و ویتامین A (RA) در روند یادگیری و حافظه تأثیر دارد. در این مقاله اثرات توأم Lc و RA بر یادگیری فضایی موشهاي صحرایی نر در دستگاه ماز T-شکل بررسی شده است. بدین منظور از موشهاي صحرایی نر بالغ نژاد NMRI با میانگین 25 ± 5 گرم (۴/۵) ماهه، استفاده شد. تمامی موشها با دستگاه ماز T-شکل بر طبق روش استاندارد طی ۹ روز متوالی در ۱۲ گروه هفت تایی ارزیابی رفتاری شدند. به موشهاي گروه (۱-۲) مقداری مختلف Lc (۱۲۰، ۱۲۰، ۱۲۰، ۱۲۰ mg/kg) در مدت ۹ روز، به گروه (۴-۷) مقداری A مختلف (۴۰۰۰، ۴۰۰۰، ۸۰۰۰، ۸۰۰۰، ۱۶۰۰۰ Iu/kg) RA مخالله شاهد Lc یا ویتامین A گروه (۹-۱۰) آب مقطر خورانده شد. در گروه کنترل (گروه ۱۰) هیچ گونه تجویزی صورت نگرفت. نتایج نشان داد گروه (۱۰-۱۱) RA زمان یادگیری را در روزهای آزمایش و آزمون خاموشی کاهش می‌دهد. در گروه (۱۱) Lc ۱۲۰ mg/kg و در گروه (۱۰) RA ۸۰۰۰ Iu/kg و در گروه (۱۲) Lc ۱۲۰ mg/kg و در گروه (۱۰) RA ۸۰۰۰ Iu/kg تجویز خوراکی به صورت توأم انجام شد و نتایج نشان داد تجویز مقداری توأم Lc ۱۲۰ mg/kg و ویتامین A ۸۰۰۰ Iu/kg یادگیری فضایی را بهبود می‌بخشد ($P \leq 0.05$). بنظر می‌رسد که ویتامین A باعث افزایش سطح فعالیت آنزیم استیل کولین ترانسفراز می‌گردد. در نتیجه ساخته شدن استیل کولین ناشی از لسیتین که پیش ساز کولین است را افزایش می‌دهد و این افزایش باعث بهبود یادگیری می‌شود.

واژه های کلیدی: لسیتین، رتینوئیک اسید، یادگیری فضایی، موش صحرایی، ماز T-شکل

مقدمه

مشابه کولین (۲۲).

همچنین، تحقیقات نشان داده است که رتینوئیک اسید سبب افزایش ترشح استیل کولین از پایانه نورونها می‌گردد (۱۳ و ۱۶). گزارشاتی مبنی بر اثرات بهبودی دهنده رتینوئیک اسید بر فعالیت و توسعه نورونهای کولینرژیک سیستم عصبی مرکزی وجود دارد (۱۵ و ۱۴). در همین رابطه گزارش شده است که در موشهای استفاده کننده از رژیم غذایی فاقد ویتامین A بدت ۱۲ هفته، نورونهای عصبی کولینرژیکی هیپوکامپ آنها آسیب دیده است.

کاهش ترشح استیل کولین باعث کاهش فعالیتهای سیناپسی هیپوکامپ می‌شود در نتیجه یادگیری و حافظه کاهش می‌یابد (۷). علاوه بر آن گیرنده‌های اختصاصی رتینوئیک اسید در هیپوکامپ موشهای صحرایی نیز گزارش شده است. عقیده بر آن است که ویتامین A گزارش شده است. ویتامین A در نتیجه این گیرنده‌ها نقش بسیار مهمی در انعطاف پذیری سیناپسی هیپوکامپ بر عهده دارند، بنابراین، بر روند ادرارکی و شناختی تأثیرمی گذارند (۱۹، ۱۶، ۹)، در نتیجه یافتن نقش مستقیم و غیر مستقیم لسیتین و ویتامین A بر یادگیری و حافظه در حیوانات آزمایشگاهی جهت کمک به بهبودیان فرایندهای شناختی از اهمیت و ضرورتهای تحقیق حاضر می‌باشد. در این پژوهش، به بررسی و مطالعه اثرات تجویز دهانی لسیتین و ویتامین A خوارکی بر یادگیری فضایی موشهای صحرایی نر بالغ نژاد NMRI در دستگاه ماز T - شکل

امروزه تلاشهای بسیاری در زمینه کشف رمز و رازهای پدیده‌های روانی و شناختی، در جریان است. با این وجود، هنوز درک کامل جزئیات بیماریهای نظری بیماری آلزایمر، پارکینسون و... که در رابطه با دستگاه عصبی مرکزی می‌باشد، و رای دانش بشری قرار دارد. در این میان نوع رژیم غذایی که افراد در طول زندگی از آن بهره مند می‌شوند، نقش بسیار مهمی بر کیفیت یادگیری و حافظه آنها و نسل بعد از آنها دارد.

لسیتین (فسفاتیدیل کولین) از اجزای ساختمانی غشاهای سلولی می‌باشد (۱۰، ۱۱). این ماده علاوه بر اینکه باعث کاهش کلسترول می‌شود (۱۸)، بعنوان پیش ماده سنتز میانجی استیل کولین، در نقش بسیار مهمی سبب افزایش فعالیت سیستمهای کولینرژیکی می‌گردد (۱۵). در بیماری آلزایمر آنزیم استیل کولین ترانسفراز در مغز بیمار کاهش یافته و در نتیجه، ترشح استیل کولین از نورونهای کولینرژیکی کاهش می‌یابد (۱۵). از این رو در درمان بیماری آلزایمر به طور معمولی از سه شیوه فارماکولوژیکی استفاده می‌شود که شامل:

(۱) افزایش عملکرد سیستم کولینرژیک با افزایش تولید استیل کولین بوسیله افزایش مواد پیش ساز آن مثل کولین و لسیتین (۱۶، ۱۲)،

(۲) مهار آنزیم کاهش دهنده استیل کولین استراز با داروهایی همچون فیزوستیگمین.

(۳) تحریک مستقیم گیرنده‌های کولینرژیک بوسیله عوامل

پرداختیم.

مواد و روشها

در این پژوهش بمنظور مطالعه و بررسی اثر لسیتین و ویتامین A بر یادگیری فضایی و انجام آزمایشات رفتاری، از موش‌های صحرایی نر نژاد *NMRI*، با میانگین وزنی (± 25) گرمی (۴/۵-۵) ماهه، تهیه شده از انستیتو رازی حصارک کرج استفاده شد. حیوانات در قفسهای مخصوص در حیوان خانه با شرایطی مانند ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی و دمای (۲۳ \pm ۲) درجه سانتیگراد نگهداری شدند. در ضمن همه موشها آزادانه به آب و غذا دسترسی داشتند. غذای موشها از کارخانه خوارک دام و طیور پارس تهران تهیه و بصورت پلیتهاي فشرده در اختیار آنها قرار گرفت.

موشها به ۱۲ گروه تقسیم بندی و آزمایشات در ۳ مرحله انجام شد در موش‌های گروه (۱-۳)، *Lc* با مقدار (۱۲۰، ۲۴۰، ۴۸۰)، در گروه (۴-۷)، *RA* با مقدار (۸۰۰۰، ۱۲۰۰۰، ۱۶۰۰۰) *Iu/kg* بترتیب بمدت ۹ و ۵ روز با حجم ۰.۱ *ml/kg*. *B.W* موشها تجویز دهانی شدند. گروههای شاهد *Lc* و ویتامین A (گروه ۸ و ۹) آب مقطر دریافت کردند، و در گروه کنترل (گروه ۱۰) هیچ گونه تجویزی صورت نگرفت. تمامی تجویزها یک ساعت قبل از آزمایش انجام شد. در مرحله سوم با توجه به تجزیه و تحلیل آماری، مقدار موثر لسیتین و ویتامین A به صورت توأم به گروه یازده (۱۲۰ *mg/kg* و ۸۰۰۰ *Iu/kg*) و گروه دوازده (۱۲۰ *mg/kg* و ۸۰۰۰ *Iu/kg*) داده شد تا با ماز آشنا شود.

(۱) در روز اول آموزش، به حیوان مدت ۵ دقیقه اجازه داده شد تا با ماز آشنا شود.

(۲) روزهای دوم و سوم آموزش، به حیوان یکبار اجازه داده شد تا غذای موجود در هر دو جعبه هدف را پیدا کرده و بمدت ۴۰ ثانیه در آنجا محبوس گردد.

(۳) روزهای چهارم و پنجم آموزش، در هر کدام از

خطاهای نیز شمارش شد (۳). در این مطالعه از ویتامین A با قابلیت تشکیل میسل در آب (IU/Kg) ۲۰۰۰۰ و لسیتین ساخت کارخانه مرک آلمان استفاده شد. رژیم مکمل لسیتین در مقادیر (۱۲۰، ۲۴۰ و ۴۸۰) میلی گرم بر کیلوگرم (۱۵) و همچنین ویتامین A خوراکی با مقادیر (۴۰۰۰، ۸۰۰۰، ۱۲۰۰۰ و ۱۶۰۰۰) واحد بین المللی بر کیلوگرم در آب قطره بعنوان حلال، بصورت محلول امولسیونی غیرهمگن درآورده شد و بازاء هر ۱۰ گرم وزن موش /۱ میلی لیتر از راه دهان و بوسیله گاواز خورانده شد (۲۱). برای تجزیه و تحلیل آماری از روش آزمون تحلیل واریانس یکطرفه و در مواردی که اختلاف معنی دار بود با استفاده از آزمون توکی جایگاه آن مشخص شد. همچنین سطح معنی داری $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج حاصل از آنالیز واریانس یکطرفه بین گروه‌های آزمایش Lc با مقادیر (mg/kg) ۱۲۰، ۲۴۰ و ۴۸۰ و گروه شاهد نشان داد که در بین این گروه‌ها، میانگین تعداد دفعات آموزش و خطا تارسیدن به معیار صحیح یادگیری ساده و معکوس اختلاف معنی داری وجود ندارد، اما میانگین کل تأخیرها طی روزهای یادگیری و آزمون خاموشی بین گروه‌های Lc با مقادیر (mg/kg) ۱۲۰، ۲۴۰ و ۴۸۰ با گروه شاهد اختلاف معنی دار می باشد (نمودار ۱ و ۲). بر این اساس میانگین تأخیرها در مقایسه با گروه شاهد کاهش می یابد (بترتیب $P \leq 0.001$

جعبه‌های هدف دو عدد پلیت قرار داده و به حیوان اجازه داده شد که غذای هر جعبه را پیدا کند. جماعتی برای هر موش ۱۱ دفعه متوالی این آموزش تکرار شد.

۴) روزهای ششم، هفتم و هشتم آموزش، در هر دفعه آموزش فقط در یکی از جعبه‌های هدف پلیت غذایی (پاداش) قرار داده شد. تکرار دفعات آموزش در این مرحله تا حدی بود که ۵ پاسخ صحیح متوالی داده شود (معیار صحیح). بلافاصله پس از ۵ پاسخ صحیح متوالی محل غذا را عوض کرده و در جعبه هدف مقابله قرار داده شد. این کار مجدداً تا ۵ پاسخ متوالی ادامه داده شد. در هر دفعه آموزش، دفعات صحیح و خطا، زمان ترک جعبه شروع و وارد شدن به جعبه هدف در جدول یادداشت گردید.

۵) روز نهم آموزش (آزمون خاموشی): در این مرحله پلیتهای غذایی را از ماز-T شکل برداشته و هر موش ۱۰ بار این مرحله را برای پیدا کردن غذا تکرار کرد. زمان تأخیر بین ترک جعبه شروع و وارد شدن به جعبه هدف یادداشت شد. منظور از معیار صحیح برای یادگیری ساده این است که دفعات آموزش را آنقدر باید تکرار کرد که هر موش ۵ بار متوالی به جعبه هدفی که در آن پلیت غذایی قرار دارد، وارد شود و منظور از معیار صحیح یادگیری معکوس برای هر موش دسترسی به غذا در جعبه هدف مقابله برای ۵ بار متوالی است. که مربوط به روزهای ششم، هفتم و هشتم آموزش است. در این مراحل تعداد

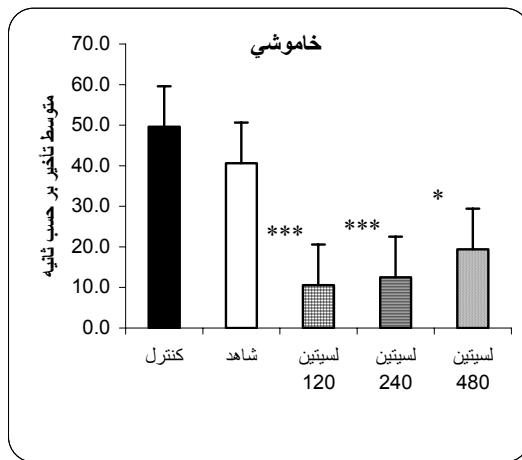
و آزمون خاموشی در گروه آزمایش توأم با مقادیر $P \leq 0.001$ و $P \leq 0.05$. همچنین نتایج حاصل از میانگین دفعات آموزش و خطا تارسیدن به معیار صحیح یادگیری ساده و معکوس اختلاف معنی داری وجود ندارد، اما بین میانگین کلی تأثیرها طی روزهای یادگیری و آزمون خاموشی در گروههای آزمایشی با ویتامین A و گروه شاهد، اختلاف معنی دار است ($P \leq 0.001$). ضمناً مشخص شد که اختلاف معنی داری بین میانگین کلی تأثیرها طی روزهای یادگیری درین گروههای تیمار شده با مقادیر مختلف ویتامین A (40000 ، 80000 ، 120000) و گروه شاهد بترتیب $P \leq 0.001$ ، $P \leq 0.05$ و $P \leq 0.001$ بالغ بهبود می‌دهد.

بحث و نتیجه گیری

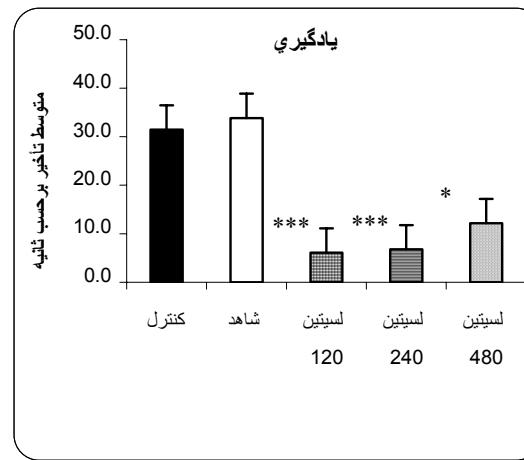
مطالعات نشان داده است که لسیتین و ویتامین A در فرایندهای شناختی نظیر یادگیری و حافظه تأثیر می‌گذارد. در این پژوهش، اثر تجویز دهانی رژیم مکمل لسیتین و ویتامین A در سه مرحله آزمایش بر یادگیری فضایی موشهای صحرایی با استفاده از دستگاه ماز-T شکل مورد بررسی قرار گرفت. در مرحله اول آزمایشات اثر تجویز دهانی رژیم مکمل Lc با مقادیر $120 mg/kg$ و $80000 Iu/kg$ و نیز در بین RA و Lc $120 mg/kg$ بر یادگیری فضایی موشهای صحرایی نر بالغ بررسی گردید. مطالعات بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهد فسفاتیدیل کولین یادگیری را در موشهای بطور چشم‌گیری بهبود می‌دهد.

همچنین نتایج حاصل از میانگین دفعات آموزش و خطا تارسیدن به معیار صحیح یادگیری ساده و معکوس اختلاف معنی داری وجود ندارد، اما بین میانگین کلی تأثیرها طی روزهای یادگیری و آزمون خاموشی در گروههای آزمایشی با ویتامین A و گروه شاهد، اختلاف معنی دار است ($P \leq 0.001$). ضمناً مشخص شد که اختلاف معنی داری بین میانگین کلی تأثیرها طی روزهای یادگیری درین گروههای تیمار شده با مقادیر مختلف ویتامین A (40000 ، 80000 ، 120000) و گروه شاهد بترتیب $P \leq 0.001$ ، $P \leq 0.05$ و $P \leq 0.001$ بالغ بهبود می‌دهد.

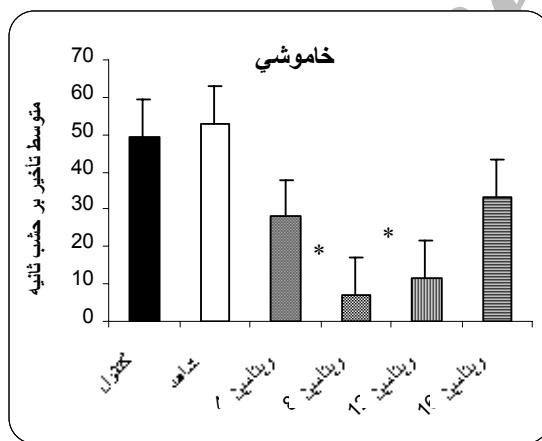
همچنین طی روزهای آزمون خاموشی بین گروههای با مقادیر مختلف ویتامین A (40000 ، 80000 ، 120000) وجود دارد ($P \leq 0.05$). بر این اساس میانگین کلی تأثیرها در مقایسه با گروه شاهد کاهش نشان می‌دهد (نمودار ۳ و ۴). همچنین در این پژوهش نشان داده شد که در بین گروه شاهد و گروههای آزمایش مقادیر توأم (را RA و Lc $120 mg/kg$ و $80000 Iu/kg$) و نیز در بین mg/kg گروه شاهد و گروههای آزمایش مقادیر توأم (RA و Lc $120000 Iu/kg$)، میانگین دفعات آموزش و خطا تارسیدن به معیار صحیح یادگیری ساده و معکوس اختلاف معنی داری وجود ندارد، اما میانگین کلی تأثیرها طی روزهای یادگیری و همچنین آزمون خاموشی اختلاف معنی داری را نشان می‌دهد. بر این اساس کاهش میانگین کلی تأثیرها طی روزهای یادگیری

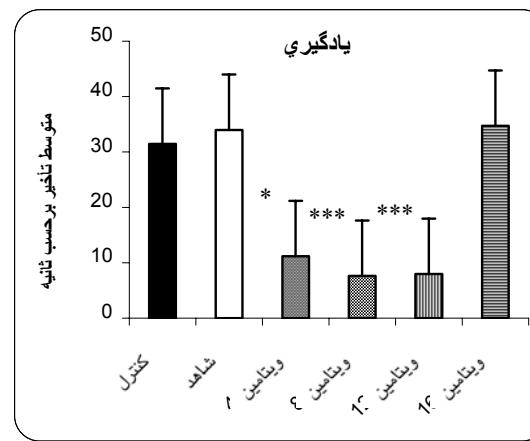
نمودار-۲) مقایسه میانگین تأخیر از ترک جعبه شروع تا وارد شدن به جعبه هدف در دفعات آموختش طی روزهای آزمون خاموشی بین گروه کنترل(دارای رژیم غذایی معمولی)، گروه آزمایش لسیتین (Lc) با مقدار (۱۲۰، ۲۴۰، ۴۸۰ mg/kg) و گروه شاهد لسیتین که به همان حجم آب مقطور طی ۹ روز متوالی داده شد ($n=7$) ($^*P \leq 0.05$ و $^{***}P \leq 0.001$) .

نمودار-۱) مقایسه میانگین تأخیر از ترک جعبه شروع تا وارد شدن به جعبه هدف در دفعات آموختش طی روزهای یادگیری بین گروه کنترل(دارای رژیم غذایی معمولی)، گروه آزمایش لسیتین (Lc) با مقدار (۱۲۰، ۲۴۰، ۴۸۰ mg/kg) و گروه شاهد لسیتین که به همان حجم آب مقطور طی ۹ روز متوالی داده شد ($n=7$) ($^*P \leq 0.05$ و $^{***}P \leq 0.001$) .

نمودار-۳) مقایسه میانگین تأخیر از ترک جعبه شروع تا وارد شدن به جعبه هدف در دفعات آموختش طی روزهای آزمون خاموشی بین گروه کنترل(دارای رژیم غذایی معمولی)، گروه آزمایش آریتمین A (RA) (بامقادیر ۴۰۰۰۰، ۸۰۰۰۰، ۱۲۰۰۰۰، ۱۶۰۰۰۰، ۲۰۰۰۰۰ IU/kg) و گروه شاهد لسیتین که به همان حجم آب مقطور طی ۹ روز متوالی داده شد ($n=7$) ($^*P \leq 0.05$ و $^{***}P \leq 0.001$) .

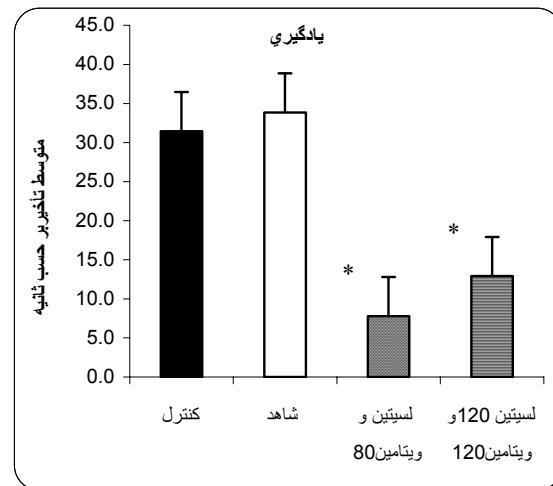

نمودار-۴) مقایسه میانگین تأخیر از ترک جعبه شروع تا وارد شدن به جعبه هدف در دفعات آموختش طی روزهای یادگیری بین گروه کنترل(دارای رژیم غذایی معمولی)، گروه آزمایش آریتمین A (RA) (بامقادیر ۴۰۰۰۰، ۸۰۰۰۰، ۱۲۰۰۰۰، ۱۶۰۰۰۰، ۲۰۰۰۰۰ IU/kg) و گروه شاهد لسیتین که به همان حجم آب مقطور طی ۹ روز متوالی داده شد ($n=7$) ($^*P \leq 0.05$ و $^{***}P \leq 0.001$) .

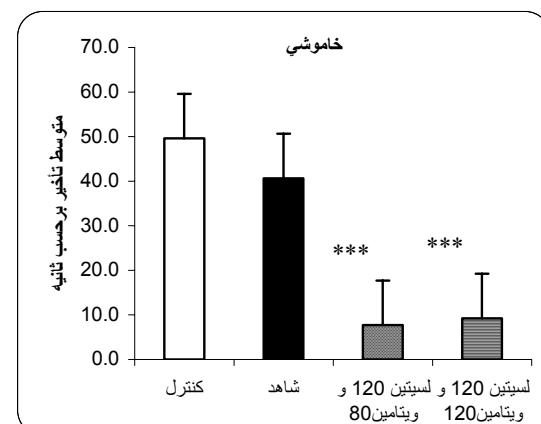
همچنین مقدار (120 mg/kg) لسیتین در موشها زمان یادگیری را در مقایسه با مقادیر بالاتر ($240\text{ و }480\text{ mg/kg}$) بیشتر کاهش می‌دهد (نمودار ۱ و ۲).

بنابراین نتیجه گیری کلی که از این آزمایشات، می‌توان گرفت اثر بهبود دهنده گی لسیتین خوراکی بر یادگیری فضای موشهای صحرایی است . بطور کلی اسیدهای چرب و لیپیدها قسمت اعظم غشا سلوالی را در یاخته های انسانی تشکیل می‌دهند ، همچنین کلسترول نیز یکی از اجزاء تشکیل دهنده مهم ساختار غشاء می‌باشد. کلسترول در حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد ماده خشک غلاف میلین را در سلوالهای بدن تشکیل می‌دهد . از این رو مغز ، بیش از هر اندامی ، حاوی کلسترول می‌باشد . همچنین بین سیالیت غشاء و میزان کلسترول ، اسیدهای چرب و درجه غیر اشباعی زنجیره های جانی آن ، رابطه معکوسی برقرار است (۱۸). بطور کلی تغییرات سیالیت غشاء احتمالاً از طریق تغییر در عملکرد کانالها و گیرنده های سیناپسی بر فرایند *LTP* و یادگیری موثر می‌باشد (۱۱). همچنین لسیتین احتمالاً از طریق کاهش در میزان کلسترول غشاء سبب تغییر در سیالیت آن بویژه در نواحی هیپوکامپ می‌شود و از این طریق در بهبود یادگیری مؤثر است (۲۰). گزارش شده است که افزایش غلظت استیل کولین در مغز ، یادگیری را بهبود می‌بخشد (۱۷ و ۱۴ و ۸).

فسفاتیدیل کولین (لسیتین) علاوه بر اینکه از ترکیبات مهم غشاء سلوالی می‌باشد، بعنوان پیش ساز میانجی عصبی

نمودار-۵ مقایسه میانگین تأخیر از ترک جعبه شروع تا وارد شدن به جعبه هدف در دفعات آموزش طی روزهای یادگیری بین گروه کنترل (دارای رژیم غذایی معمولی)، گروه مقادیر توأم (لسیتین 120 mg/kg و 8000 IU/kg A) ($n=7$)، گروه مقادیر توأم (لسیتین 120 mg/kg و 12000 IU/kg A) ($n=5$) و گروه شاهد لسیتین که به همان حجم آب مقطور طی ۹ روز متوالی داده شد ($P \leq 0.05$)*

نمودار-۶ مقایسه میانگین تأخیر از ترک جعبه شروع تا وارد شدن به جعبه هدف در دفعات آموزش طی روزهای آزمون خاموشی بین گروه کنترل (دارای رژیم غذایی معمولی)، گروه مقادیر توأم (لسیتین 120 mg/kg و 8000 IU/kg A) ($n=7$)، گروه مقادیر توأم (لسیتین 120 mg/kg و 12000 IU/kg A) ($n=5$) و گروه شاهد لسیتین که به همان حجم آب مقطور طی ۹ روز متوالی داده شد ($P \leq 0.001$)*.

طریق اختلالاتی که در مسیر سنتز رتینوئیک بوجود می آورد، سبب می شود که حافظه کارکردی در یادگیری و حافظه موشها در ماز - T شکل را کاهش دهد (۱). گزارشات متعددی وجود دارد که نشان می دهند مغز شخص بالغ می تواند رتینوئیک اسید سنتز نماید (۱۶). این پژوهش نشان داد که ویتامین A با مقادیر (۱۲۰۰۰۰۰۰۰ IU/Kg) زمان یادگیری را در موشها کاهش می دهد.

مقایسه میانگین دفعات آموزش و خطا تا رسیدن به معیار صحیح یادگیری در ساده و معکوس نشان می دهد که بین گروه شاهد و گروه یازده آزمایش یعنی گروه توأم ($\text{L}\text{S}\text{I}\text{T}\text{I}\text{E}\text{N}$) mg/Kg ۱۲۰ و ویتامین A با مقدار IU/Kg (۸۰۰۰۰) و نیز گروه شاهد و گروه دوازده یعنی گروه توأم ($\text{L}\text{S}\text{I}\text{T}\text{I}\text{E}\text{N}$) mg/kg ۱۲۰ و ویتامین A با مقدار IU/Kg (۱۲۰۰۰۰) اختلاف معنی داری وجود ندارد (ترتیب نمودار ۶و۵)، اما میانگین تأخیرها در طی روزهای یادگیری و آزمون خاموشی در هر دو گروه آزمایش توأم کاهش می یابد. بنابراین بنظر می رسد مصرف توأم $\text{L}\text{S}\text{I}\text{T}\text{I}\text{E}\text{N}$ و ویتامین A سبب افزایش یادگیری فضایی درموشهای صحرایی نر بالغ می گردد. همچنین در نورونهای کولینرژیک یک سیستم با میل ترکیبی بالا برای انتقال کولین با نام^۱ $HACT$ وجود دارد که مسئول مکانیسم لازم برای جذب و دفع کولین می باشد. این سیستم بوسیله یک آنالوگ کولینی به نام همی کولینوم - ۳

استیل کولین نیز در سلولهای عصبی مغز اهمیت دارد (۱۰). در این رابطه گزارش شده است که تجویز $\text{L}\text{S}\text{I}\text{T}\text{I}\text{E}\text{N}$ ، اثراتی مشابه با تجویز میانجیهای عصبی دارد و احتمالاً این اثرات از طریق تغییر در ترکیب و عملکرد غشاء نورونهای سیستم عصبی مرکزی انجام می شود (۱۵). مطالعات بسیاری نشان می دهد که افزایش سطح کولین پلاسمای سنتز و ترشح استیل کولین را در نورونهای کولینرژیک افزایش می دهد. عملاً مشاهده شده است که در اثر تحریک مسیرهای عصبی در هیپوکامپ ترشح استیل کولین افزایش می یابد. تحریک مسیر سپتو-هیپوکامپ نشان داده است که همزمان با افزایش سطح کولین، استخراج استیل کولین از این نورونها افزایش می یابد (۴). به طور کلی یافته های این پژوهش نشان داد که $\text{L}\text{S}\text{I}\text{T}\text{I}\text{E}\text{N}$ در بهبود یادگیری فضایی مؤثر می باشد. گزارشاتی نیز وجود دارد که نشان می دهد ویتامین A در انعطاف پذیری سیناپسی هیپوکامپی نقش دارد و از آن طریق می تواند سبب تعديل زمان یادگیری شود (۱۱). همچنین مقایسه گروههای مختلف آزمایشی ویتامین A با گروه شاهد نشان داد که گروههای با مقادیر مختلف ویتامین A (Iu/kg ۸۰۰۰۰، ۱۲۰۰۰۰) سبب بهبود یادگیری در دستگاه ماز - A - شکل فضایی می شود (ترتیب نمودار ۴و۳). نتایج بدست آمده، بعضی از یافته ها را که ویتامین A سبب افزایش LTP در هیپوکامپ و بهبود فرایندهای یادگیری و حافظه می شوند (۷) تأیید می نماید. آل فوس و همکارانش گزارش دارند که مصرف اتانول مزمن از

^۱-High affinity choline transport

گردد. بنابراین ممکن است افزایش تعداد سیناپسها و یا افزایش خار دندریتی، یادگیری فضایی را بهبود دهد (۷). بنابراین با توجه به این نتایج، تجویز لسیتین و ویتامین A در درمان بیماریهایی نظیر آزالایمر پیشنهاد می‌شود. ولی تبیین بیشتر این نتایج مستلزم تحقیقات بیشتر می‌باشد با تلاش کاوشگرانه پژوهشگران این مهم به انجام رسد.

(*HC_3*) مهار می‌شود. جایگاه این سیستم در پایانه اکسونی می‌باشد. احتمالاً این سیستم مراحلی از سنتز استیل کولین را تنظیم می‌کند. همچنین استیل کولین ترانسفراز *CHAT*^۲ آنزیمی است که سنتز استیل کولین را کاتالیز می‌نماید.

بنابراین، رتینوئیک اسید می‌تواند سبب بیان مکانیسمهای مربوط به سنتز استیل کولین گردد (۵،۶). مطالعات در شرایط آزمایشگاهی نشان داده اند که نورونهای سمپاتیکی در محیط کشت با اضافه کردن رتینوئیک اسید به آن تحریک شده، و از طریق سیستم *CHAT* و سیستم *HCTA*، باعث سنتز استیل کولین در نواحی پایانه اکسونی این نورونها می‌شود (۶). همچنین گزارشاتی وجود دارد که رتینوئیک اسید در نروبلاستوی انسانی، سلولهای سرطانی و جنینی (۲) از طریق فعال کردن ژن *VACht* نقش مهمی در ترشح وزیکولهای محتوی استیل کولین به پایانه سیناپسی و همچنین افزایش آنزیم *CAHT* در ترشح استیل کولین دارد (۶). بنابراین احتمالاً لسیتین از طریق افزایش کولین و همچنین ویتامین A از طریق فعال کردن سیستم *HACT*، جذب کولین را به داخل نورونهای کولینرژیک افزایش می‌دهد، و نیز افزایش غلظت آنزیم *CHAT* توسط رتینوئیک اسید موجب افزایش استیل کولین در پایانه سیناپسی می‌شود. از طرفی فعالیت مشترک گیرنده‌ها استیل کولین و *NMDA* باعث افزایش سنتز پروتئین در دندریت سلولهای ناحیه هرمی *CA1* می‌شوند.

^۲-Choline acetyl transferase

منابع

- 1) Alfos S, Boucheron C, Pallet V., (2001), A retinoic receptor antagonist suppresses brain reverses a working memory deficit induced by chronic ethanol consumption in mice, *Alcohol Clin, EXP ReS;* **25:** 1506-14
- 2) Amou H, schuiz R., (1994), Retinoic acid-induced differentiation of human neuroblastoma SH-SY 5Y cells is associated with changes in abundance of G proteins. *J.Neurochemistry.* **62:** 1310-13
- 3) Annet L.E., MC Grego A., Robbins T.W., (1989), The effects of Ibotenic acid lesion of the nucleus the rat, *Behavioral Brain Res;* 231-24
- 4) Ana H, Maria D, Vallobo A, Carlos P., (2000), Functional implications of the neuroadrenergic-cholinergic switch induced by retinoic acid in NB69 neuroblastoma cells. *Journal of Neuroscience Res,* **60:** 311-320
- 5) Biguet L, Berrard S, Faucon N., (1993), Retinoic acid induces cholinergic differentiation of cultured newborn rat sympathetic Neurons. *Journal of Neuroscience Res;* **35:** 382-389
- 6) Bussiere M, Evance J., (2001), Compartmentalization of choline and acetylcholine metabolism in cultured sympathetic. *J.Biochem;* **130:** 561-568
- 7) Cocco S,Diaz G,stancopiano R,Diana A, Curreli R., (2002), VitaminA deficiency produces spatial learning and memory impairment in rats. *Neuroscience,* **115(2) :** 475-482
- 8) Chung SY, Mori Yama., (1995), Administration of phosphatidyl choline increases brain acetyl choline concentration and improves memory in with dementia. *J Nutr;***125(6):**1484-9
- 9) Etchamendy N, Enderlin V., (2001), Alleviation of a selective age-related relational memory deficit in mice by pharmacologically induced normalization of brian retinoid signaling, *J.Neurosic,* **15:** 21
- 10) Gennaro A.R., (1990) Remingtons pharmaceutical science, 18th ed, Merck Publishing Company, pp: 390
- 11) Geoffery M., (2000), The cell, a molecular approach. 2th ed 95, pp: 469,527
- 12) Izaki. Y.S, Hashimoto M, Artia J., (1999), Enhancement by 1-oleoy 1-2- docosahexanoeic phosphatidylcholine of LTP in the rat hippocampal CA1 region. *Neuroscience Letters,* **260 :**146-148

- 13) Kobayashi N, Ichior.,(1994), Cholinergic different of cultured sympathetic neurons induced by retinoic acid induction of choline acetyl tranferase-mRNA and suppression of tyrosine hydroxylase-mRNA levels. FEBS Letters, **337**:259-264
- 14) Koppen A, klein J., (1997), Acetyl choline release and choline availability in rat hippocampus, effect of exogenous choline and nicotinamide. JPET, **282**: 1139-1145
- 15) Masayoshi, Fruitier.,(1997), Effects of oral administration of Soybean Lecithin Trans-phosphatidylated phosphatidyl serin on impaired learning of passive avoidance in mice. JPN, J.Pharmacol, **75**: 447-450
- 16) Misher D.L, Jacobs S, Shimizu Y, Deurquiza A.M, SolominL.,(2001) VitaminA deprivation results in reversible loss of hippocampal long-term synaptic plasticity. PNAS, **48(20)**:11714-11719
- 17) Moriyama, Vezuk, Matsumeto.,(1996), Effect of dietary phosphatididyle choline on memory deficient mice with low brain acetyl choline concentration. Life Science, **58(6)**,pp:111-8
- 18) Polichetti E, Janisson A,Dela porte PL, Portugal H, Leonardi J, Luna A., (2000), Diatary polyenylphosphatidyl choline decreases cholesterolmia in hypercholesterolemic rabbits: role of the hepatobiliary axis. Life Sci; **13: 67(21)**: 2563-76
- 19) Schikorski T, Chiang M.Y, Misner D, Kempermannc, Giguere V, Sucou H, Gage F.H, Staves C.F, Evans R.M., (1998), An essential role for retinoid receptors RAR beta and RXR gamma in long-term potentiation and depression. Neuron, **21**: 1353-61
- 20) Suzuki H, Park SJ,Tamura M .,(1998), Effect of the long-term feeding of dietary lipids on the learning ability, fatty acid composition of brain stem phspholipids and synaptic membrane fluidity in adult mice, a comparison of sardine oil diet with Palm oil diet.Mech; **16:101(1-2)**,119-28
- 21) Takahide K, Takeya M, Michiko S., (1995), Effects of the neonatal vitaminA exposure on behaviors of adult rats. The journal of toxicological science; **20**: 93-101
- 22) Volgar BW., (1991), Alternative in treatment of memory loss in patients with Alzheimer's disease. Clin- Pharma; **1 (6)**: 447-456